

Kommunalreformen er den rigtige beslutning på det rigtige tidspunkt, og landets mange kommunalpolitikere har vist det rette ansvar og det rette mod til at tænke nyt. Også i Folketinget er der vist det rette ansvar. Da oppositionen – mest af taktiske grunde tror jeg roligt jeg kan sige – sidste år valgte at stå af arbejdet med kommunalreformen, viste Dansk Folkeparti det ansvar, der var brug for, og derfor står vi i dag med et godt resultat. Jeg er så glad for, at Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre i sidste ende har valgt at tilslutte sig en del af lovforslagene. Det overrasker mig nu egentlig ikke, for kommunalreformen er bred i sit indhold, og den nyder bred opbakning i befolkningen og blandt kommunalpolitikere.

Siden 2001 har regeringen fulgt en strategi med gradvise forbedringer af den offentlige sektor, så vi sikrer, at danskerne får den bedst mulige offentlige service for skattekrone. Se f.eks. på sygehusene. Vi har tilført sygehusene over 3 mia. kr. ekstra fra 2002 til 2005, og alle borgere uanset pengepung har fået ret til at blive behandlet på et privat eller udenlandsk sygehus, hvis ventetiden på de offentlige sygehuse er lang. Og indsatsen virker: Flere bliver behandlet, og ventetiderne er faldet. I 2004 blev der opereret over 70.000 flere end i 2001, og ventetiderne er i gennemsnit faldet med ca. 20 pct. i forhold til 2002. Det er resultater, der taler for sig selv.

Vi har også styrket kræftbehandlingen med flere midler til nyt udstyr og ny medicin med det resultat, at flere end nogen sinde før i dag bliver behandlet for deres kræftsygdom. Men vi vil gerne gøre det bedre. Vi sætter nu det mål, at behandlingen af kræft i Danmark bliver bragt op på det højeste internationale niveau. Med aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om en ny kræftplan giver vi et løft til kræftbehandlingen på over 1,1 mia. kr. allerede i 2006. Pengene skal bl.a. gå til nyt og bedre udstyr, indførelse af ny kræftmedicin og bedre efteruddannelse af læger. Inden 2008 skal alle regioner tilbyde screening for brystkræft, og vi skal have nedbragt ventetiderne undervejs i behandlingsforløbet.

Et meget bredt flertal her i Folketinget indgik i slutningen af 2004 en politisk aftale om Danmark i EU. Aftalen slår fast, at EU-traktaten og dermed EU ikke er et mål i sig selv, men et middel til at opnå konkrete resultater til gavn for borgerne. Aftalen fastlægger områder, hvor partierne bag aftalen er enige om, at EU skal gøre en

større indsats i de kommende år. Jeg er meget glad for den brede enighed, som aftalen er udtryk for. Aftalen er et af de vigtigste politiske resultater i dette folketingsår. Folkeafstemningerne i Frankrig og Holland har skabt usikkerhed om EU-traktatens skæbne. Vi må naturligvis respektere udfaldet af de to folkeafstemninger.

Kl. 9.30

Regeringens udgangspunkt er, at hvert af de 25 EU-lande bør have mulighed for at tage stilling til traktaten, og som bekendt skal det i Danmark ske ved en folkeafstemning. Men det kræver naturligvis, at vi ved præcis, hvad vi stemmer om, og at der er en plan for den videre proces. På EU-topmødet bør vi derfor træffe en fælles beslutning om, hvad der nu skal ske. Det vil skabe grundlag for den beslutning, vi i Danmark må træffe om vores egen folkeafstemning. Det er klart, at den nye traktat kun træder i kraft, hvis alle medlemsstater kan godkende den.

Men vi må ikke lade den nuværende uklare situation overskygge alle de gode ting, som EU fører med sig. Tænk f.eks. på, at det kun er 1 år siden, at vi optog ti nye lande i samarbejdet. I langt størstedelen af disse lande blomstrer optimismen, og økonomien har fået et ordentligt skub fremad. Vi skal ikke alene være glade på østeuropæernes vegne. Det kommer også os andre til gavn, efterhånden som vores østeuropæiske naboer bliver mere velstående og opbygger stadig mere stabile og velordnede samfund.

Vi skal anvende EU til at tackle de problemer og de udfordringer, de europæiske befolkninger står over for. Det gælder f.eks. den fælles indsats i EU for at styrke forskning, udvikling og konkurrenceevne. Sammen kan vi i EU komme virkelig langt til gavn for danskerne og til gavn for europæerne.

Det samme gælder globale udfordringer som kampen mod terror og kampen mod grænseoverskridende kriminalitet, klima- og miljøproblemer, regionale konflikter og fattigdomsproblemer. Her kan Danmark ikke selv løse problemerne, og her er EU-samarbejdet den rigtige ramme for en fælles indsats. Uanset hvad topmødet ender med, så bør vi rette blikket mod de opgaver, EU er skabt til at løse frem for år efter år at fokusere på foreningens regler og vedtægter. Vi skal tage fat på de opgaver, som har direkte betydning for europæerne, og som bidrager til at skabe en bedre hverdag for os alle. Det er jo derfor, vi har skabt EU.